

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาปัจจัยเชิงเหตุที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการพัฒนาตนเองของผู้
ต้องโทษวัยหนุ่ม ถูกคุมขังอยู่ในทัณฑสถานวัยหนุ่มกลาง ทัณฑสถานวัยหนุ่มพระนครศรีอยุธยา
และเรือนจำพิเศษมีนบุรี กรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม โดยมีจุดประสงค์ 4 ประการ ดังนี้ 1)
เพื่อศึกษาจิตลักษณะเดิมของผู้ต้องโทษวัยหนุ่มว่ามีความเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการพัฒนาตนเอง
มากน้อยเพียงใด เพราะเหตุใด 2) เพื่อศึกษาสถานการณ์ของผู้ต้องโทษวัยหนุ่มว่ามีความเกี่ยวข้องกับ
พฤติกรรมการพัฒนาตนเองมากน้อยเพียงใด เพราะเหตุใด 3) เพื่อศึกษาจิตลักษณะเดิมและ
สถานการณ์ของผู้ต้องโทษวัยหนุ่มว่ามีความเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการพัฒนาตนเองมากน้อยเพียงใด
เพราะเหตุใด และ 4) เพื่อแสวงหาผู้ต้องโทษวัยหนุ่มที่เป็นกลุ่มเสี่ยง และปัจจัยเชิงเหตุของผู้
ต้องโทษเหล่านี้ที่มีพฤติกรรมการพัฒนาตนเองน้อย

กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยคือ ผู้ต้องโทษคดีเด็ดที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปี ถึง 28 ปี กระทำ
ความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติด และคดีอาญาอื่น มีอัตราโทษจำคุกไม่เกิน 8 ปี จำนวน
450 คน ในการสุ่มตัวอย่างในงานวิจัย ใช้การสุ่มแบบแบ่งชั้นตามกำหนด (Stratified Quota
Random Sampling) โดยผู้ต้องโทษมีอายุเฉลี่ย 23 ปี ส่วนใหญ่มีการศึกษาสูงกว่าระดับมัธยมศึกษา
และต้องโทษครั้งแรก

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการศึกษาความสัมพันธ์เปรียบเทียบ เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม
และแบบวัดมาตรฐานประเมินรวมค่า โดยแบ่งกลุ่มตัวแปรออกเป็น 5 ประเภท คือ 1) กลุ่มตัวแปร
ด้านจิตลักษณะเดิม 5 ตัวแปร ได้แก่ มุ่งอนาคตควบคุมตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ สุขภาพจิต ความเชื่อ

อำนาจในตน และความสุขในชีวิตก่อนยุค 2) กลุ่มตัวแปรด้านสถานการณ์ 4 ตัวแปร ได้แก่ การเห็นแบบอย่างที่ดีจากเพื่อน กำลังใจจากครอบครัว การสนับสนุนจากเจ้าหน้าที่/เพื่อน และการเข้าร่วมกิจกรรมด้านศาสนา ด้านการศึกษา ด้านฝึกริชาชีพ 3) กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะตามสถานการณ์ มี 1 ตัวแปร คือ ทักษะที่ดีต่อพฤติกรรมการพัฒนาตน 4) กลุ่มตัวแปรด้านพฤติกรรมการพัฒนาตน 2 ตัวแปร ได้แก่ พฤติกรรมการพัฒนาตนด้านการศึกษาและฝึกริชาชีพ พฤติกรรมการพัฒนาตนด้านศาสนา และ พฤติกรรมการพัฒนาตนด้านระเบียบวินัย) และ 5) ตัวแปรด้านชีวสังคมมูลหลัง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คือ การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทาง (Three Way Analysis of Variance) และการทดสอบปฏิสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญด้วยวิธีการของ Scheffe' รวมทั้งยังมีการวิเคราะห์แบบถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ตั้งไว้ การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติได้ทำทั้งกลุ่มรวม และกลุ่มย่อยอีก 12 กลุ่มย่อย

ผลการศึกษาที่สำคัญ มี 4 ประการ ดังนี้

ประการแรก ผู้ต้องโทษที่ได้รับการสนับสนุนจากเจ้าหน้าที่/เพื่อนมาก ได้รับกำลังใจจากครอบครัวมาก และมีความเชื่ออำนาจในตนมาก เป็นผู้มีพฤติกรรมพัฒนาตนด้านระเบียบวินัยมากกว่า ผู้ต้องโทษประเภทตรงข้าม ผลเช่นนี้ปรากฏในกลุ่มรวม และกลุ่มย่อยอีก 4 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มผู้ต้องโทษอายุมาก กลุ่มผู้ต้องโทษที่มีการศึกษาน้อย กลุ่มผู้ต้องโทษที่ทำผิดครั้งแรก และกลุ่มผู้ต้องโทษที่จำคุกได้ไม่นาน

ประการที่สอง สำหรับการทำนายทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมการพัฒนาตน ในปรากฏว่า 1) จิตลักษณะเดิม 5 ตัวแปร สามารถทำนายทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมการพัฒนาตน ในกลุ่มรวม ได้ 18.7% และทำนายได้สูงสุดในกลุ่มผู้ต้องโทษอายุมาก 24.4% โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ คือ แรงงูใจใฝ่สัมฤทธิ์ และ ความสุขในชีวิตก่อนเข้าคุก และ 2) สถานการณ์ 4 ตัวแปร สามารถทำนายทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมการพัฒนาตน ในกลุ่มรวม ได้ 33.1% และทำนายได้สูงสุดในกลุ่มผู้ต้องโทษอายุมาก 40.9% โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ คือ การเห็นแบบอย่างที่ดีจากเพื่อน และ กำลังใจจากครอบครัว โดยตัวทำนายมีค่าเบต้าเป็นบวกทั้งหมด

ประการที่สาม เมื่อใช้ตัวทำนายกลุ่มจิตลักษณะและสถานการณ์ รวม 10 ตัวแปร สามารถทำนาย 1) พฤติกรรมการพัฒนาตนด้านการศึกษาและฝึกริชาชีพ ในกลุ่มรวม ได้ 47.9% โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ คือ แรงงูใจใฝ่สัมฤทธิ์ มุ่งอนาคตควบคุมตน การสนับสนุนจากเจ้าหน้าที่/เพื่อน และ ความสุขในชีวิตก่อนเข้าคุก 2) พฤติกรรมการพัฒนาตนด้านศาสนา ในกลุ่มรวม ได้ 26.6% โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ คือ แรงงูใจใฝ่สัมฤทธิ์ มุ่งอนาคตควบคุมตน สุขภาพจิต การสนับสนุนจากเจ้าหน้าที่/เพื่อน และทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมการพัฒนาตน และ 3) พฤติกรรมการพัฒนาตน

ด้านระเบียบวินัย ในกลุ่มรวม ได้ 47.5% โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ทักษะคิดที่
ดีต่อพฤติกรรมการพัฒนาคน มุ่งอนาคตควบคุม การเห็นแบบอย่างที่ดีจากเพื่อน และ สุขภาพจิต

ประการที่สี่ ผู้ต้องโทษที่เป็นกลุ่มเสี่ยงที่ต้องพัฒนาอย่างเร่งด่วน เป็นผู้ที่มิพฤติกรรมทั้ง 3
ด้านนี้ในปริมาณน้อย คือ ผู้ต้องโทษที่ต้องโทษซ้ำ

ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาผู้ต้องโทษวัยหนุ่มที่ต้องโทษซ้ำคือ 1) การพัฒนาพฤติกรรม
การพัฒนาคนด้านการศึกษาและฝึกวิชาชีพ ควรพัฒนาด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และการสนับสนุน
จากเจ้าหน้าที่/เพื่อน 2) การพัฒนาพฤติกรรมพัฒนาคนด้านศาสนา ควรพัฒนาแรงจูงใจใฝ่
สัมฤทธิ์ และ 3) การพัฒนาพฤติกรรมพัฒนาคนด้านระเบียบวินัย ควรพัฒนา แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
การสนับสนุนจากเจ้าหน้าที่/เพื่อน และมุ่งอนาคตควบคุมคน

212909

This correlational comparative study aimed at investigating the psychological and
situational antecedents of self-developing behaviors of young male inmates in 2 institutions of
Department of Correction, Ministry of Justice, namely, Correction for young offenders at
Phanakorn Sri Ayutthaya, and Minburi Remand Prison. There were 4 objectives. First, to
compare and contrast psychological characteristics of young male inmates on self-developing
behaviors. Secondly, to study the influence situational factors on self-developing behaviors.
Thirdly, to investigate the interaction effects between psychological characteristics and situational
factors on self-developing behaviors . Finally, to pinpoint the at-risk groups of young male
inmates reporting less self-developing behaviors, and their protective factors.

Samples in this study were 450 young male inmates, aged between 18 – 28 years, with 8
years in length of being sentenced. Participants were obtained by stratified quota random
sampling method. The average age of the young male inmates was 23 years. Most of them
received education from secondary school level, and were first time sentenced.

Data from this study were obtained from a set of summated rating questionnaires. There
were 5 groups of variables. First group was psychological traits, consisting of 5 variables namely,
future orientation and self control, need for achievement, mental health, belief in internal locus of
control of reinforcement, and life happiness before sentenced. Second group was situational
factors, consisting of 4 variables, e.g., peer modeling, family empathy, social support from
prison's attendants and peers, and program participation. Third group was psychological state,

namely, favorable attitudes toward self-developing behaviors. Fourth group was self-developing behaviors, consisting of 3 variables, e.g., self-developing behaviors in education and work skills, self-developing behaviors in religion, and self-developing behaviors in discipline. The final group was biosocial background of the inmates. Data were analyzed by employing the following statistical approaches: Three way Analysis of Variance with Scheffe as pos hoc test, and Multiple Regression Analysis. Data were analyzed both in total sample and in subgroups.

Based on results from this study, there were 4 important findings.

First. Young male inmates reported higher social support from prison's attendants and peers, received more family empathy, and got higher score on belief in internal locus of control of reinforcement, were the ones getting higher score on self-developing behaviors in discipline than their counterparts. This result was found in total sample, as well as, in other 4 subgroups, namely, older inmates, inmates with low education, first time inmates, and inmates with short length of time already served.

Second, for the predictors of favorable attitudes toward self-developing behaviors, it was found that 1) all 5 psychological traits could predict favorable attitudes toward self-developing behaviors in total sample with 18.7% of accuracy, with the highest predictive percentage of 24.4% in older inmates. The important predictors were need for achievement, and life happiness before sentenced. And 2) all 4 situational factors could predict favorable attitudes toward self-developing behaviors in total sample with 33.1% of accuracy, with the highest predictive percentage of 40.9% in older inmates. The important predictors were peer modeling, and family empathy. All beta of predictors indicated positive direction.

Third, all 10 psychological and situational factors could predict 1) self-developing behaviors in education and work skills in total sample with 47.9%. The important predictors were need for achievement, future orientation and self control, social support from prison's attendants and peers, and life happiness before sentenced. 2) self-developing behaviors in religion in total sample with 26.6%. The important predictors were need for achievement, future orientation mental health self control, social support from prison's attendants and peers, and favorable attitudes toward self-developing behaviors. and 3) self-developing behaviors in discipline in total

sample with 47.5%. The important predictors were need for achievement, favorable attitudes toward self-developing behaviors, future orientation and self control, peer modeling, and mental health.

Fourth, the most risk group needed urgent attention was inmates with repeated sentence. This group reported less amount of all 3 behaviors.

Based on the results from this study, suggestion for implications especially for the inmates with repeated sentence were as follows. In order to improve self-developing behaviors in education and work skills for this at risk group. Need for achievement should be heightened, as well as encouraging prison's attendants and peers to give appropriate support to the inmates. As for enhancing self-developing behaviors in religion, need for achievement should be trained. Moreover, need for achievement, social support from prison's attendants and peers, and future orientation and self control should be heightened.